

Kennismaking met nieuwe wijkmanager

In de vorige wijkkrant vermeldden we al dat Zohra Azzouz manager van onze wijk zou worden. Op ons verzoek stelt zij zich aan u voor:

Beste bewoners van de Gors,

Graag wil ik mij aan u voorstellen als uw nieuwe wijkmanager. Mijn naam is Zohra Azzouz en per 1 februari jl. ben ik mijn collega Rob Gigengack opgevolgd in zijn werk voor deze levendige en gezellige wijk.

Ik heb bijna mijn hele leven in Purmerend gewoond en woon er nog steeds met veel plezier. Ik ben getrouwd en moeder van drie dochters. Inmiddels werk ik al vier jaar voor de gemeente Purmerend en daarvoor ruim zeventien jaar bij Clup welzijnswerk. Het werken met mensen, ze verbinden en samen een prettige woonomgeving creëren zijn factoren die mij kenmerken en voldoening geven.

De Gors is een mooie groene wijk, heel dynamisch en divers. De komende jaren wordt de wijk nog flink doorontwikkeld en dat maakt het nog aantrekkelijker om in deze wijk aan de slag te gaan. Als wijkmanager ben ik een vertegenwoordiger van de gemeente in de wijk, maar tegelijkertijd ben ik voor de wijk ook degene die de signalen en behoeften intern uitzet. Om dit goed te kunnen doen, heb ik uw hulp nodig. Ik kijk er daarom naar uit om u en de wijk goed te leren kennen en er samen wat moois van te maken.

Mocht uw vragen hebben, ideeën of andere zaken die u wil bespreken, schroom dan niet om contact met mij op te nemen. Dit kan rechtstreeks per e-mail via z.azzouz@purmerend.nl of per telefoon via het algemene nummer van de gemeente Purmerend 0299-452452.

Duidelijk, maar de redactie had toch nog een paar vragen:

Je woont al lang in Purmerend. Waar woonde je daarvoor?
"In Marokko. Toen ik zes jaar was ben ik in het kader van gezinshereniging naar

Purmerend gekomen; in de Overwhere."

Je bent vier jaar wijkmanager in de Purmer-Zuid geweest. Is dat niet erg kort?

"Voordat ik er wijkmanager werd was ik er al heel vaak namens Clup actief geweest. Dus ken ik het al heel lang. Toen ik hoorde dat Rob Gigengack manager Centrum werd, heb ik gevraagd of ik hem in de Gors mocht opvolgen. Ik had het prima naar mijn zin in de Purmer, maar wilde ook wel eens een andere wijk. Ik kan als het nodig is altijd een beroep doen op Rob, en mijn opvolger in de Purmer-Zuid op mij. Er gaat dus geen informatie verloren en dat vind ik heel belangrijk."

Ten slotte: heb je nog hobby's naast het werk?

"Ja; ik wandel graag en houd veel van lezen."

Bijdragen

In de vorige wijkkrant moesten we constateren dat we helaas geen bijdragen van bewoners hadden ontvangen. We hoopten dat dit voortaan wel het geval zou zijn.

Die krant lag nog niet bij u in de bus toen onze wens al verhoord werd: een reactie op het artikel van de wijkwethouder in de wijkkrant van december. En na het verschijnen van de vorige wijkkrant volgden nog drie bijdragen.

Zie de volgende bladzijden.

Veenmossingel

Twee wegen aan weerszijden van een brede sloot, of moet je singel zeggen. Huizen met uitsteeksels in twee ritmische rijen met gekleurde panelen. Rood, geel, groen, blauw naar ieders eigen zin.

Veenmos, drassig en pruttig, zit vast aan een deftige naam: singel, eigenlijk een stadsgracht, maar dat zie je er niet aan af. Gewoon een sloot met riet, bomen op de walkanten, een vissteiger en aan het eind een bruggetje als verbinding.

Hennie Pen-Dijkema

COLUMN

Gors-verhalen van een herdershond

“Hoe zou het met onze Vue-bioscoop gaan gedurende deze coronatijd? Zullen we er gewoon eens langs gaan? We mogen toch verslag doen voor onze wijkkrant?”

Het is een donkere bedoening: geen kleurrijke film posters om je naar binnen te lokken, geen monitoren waarop je stukjes film kunt zien, geen kassa, geen snoepautomaat achter de entree – helemaal niets. Ja... opgestapelde stoelen achter de toegangsdeur – de stoelen zijn tóch niet nodig. Maar gelukkig haalt de Vue-manager alle opgestapelde stoelen weg, ontsluit de deur en nodigt ons uit binnen te komen. “Zullen we in dat kleine

kantoortje gaan zitten? Daar brandt een kacheltje, want verder is het in het hele gebouw negen graden!” Ja, het is net zo koud als buiten. Het is ook vrij donker binnen, want de meeste lampen zijn uit (‘Daarmee besparen we op de kosten’), maar in een bioscoop ben je donker gewend, dus dat valt niet eens zo op.

“Nee... het is niet leuk”, vervolgt de manager. “We kunnen nog steeds niets doen. Na de eerste lockdown mochten we voor dertig bezoekers een film draaien, maar tja.... dat was echt geen avondje uit, want de mensen moesten hun kaartje digitaal bestellen (dus geen kassa), er mocht geen pauze zijn in de film (dus niet even een lekker kopje koffie drinken) en na afloop moest iedereen meteen naar huis; dus ook niet lekker napraten. En dat is nou juist waarvoor je het doet: dat de mensen een gezellige avond hebben. De inkomsten voor het draaien van die film waren dus al miniem, maar voor dertig mensen moet de zaal wél verwarmd worden, alle lichten moeten aan, een paar man personeel aanwezig en dat alles bij elkaar kost héél veel meer.” Gelukkig klonk er (nog) geen bezorgdheid in zijn stem, want het blijkt dat Vue Nederland een grote organisatie is met negentien bioscopen in ons hele land, maar ook nog filmzalen heeft in Italië, Engeland, Duitsland, Polen en Denemarken. Maar goed, daar is ook corona.

Het ligt dus helemaal stil en - net als bij veel bedrijven - wordt deze verloren tijd besteed aan onderhoud, vernieuwing, et cetera. Straks gaat het hopelijk weer beginnen: de kinderfilms, de twee avondvoorstellingen voor volwassenen en de films voor senioren op de dinsdagmiddag (om de week).

Wat m'n baasje niet wist, is dat er ook schoolvoorstellingen worden gehouden. Die kunnen dan over een bepaald thema gaan, waarover naderhand les wordt gegeven. Dat gebeurt nog niet zo vaak, want veel scholen weten niet dat deze gelegenheid bestaat. Maar een school kan ook haar leerlingen op een leuke film trakteren in plaats van een schoolreisje of om de vakantie in te luiden.

Ook voor bedrijven kan het handig zijn om van de diensten/zaal van Vue gebruik te maken. Toen een firma bij voorbeeld

een nieuw computersysteem kreeg, werd de instructie daarvan voor alle werknemers tegelijk via een presentatie bij Vue gegeven. Heel handig!

“Maar films vertonen en de gezelligheid er om heen creëren, dát blijft toch ons echte doel en dat hopen we weer snel te mogen doen.”

Natuurlijk maakt mijn baasje dankbaar gebruik van het aanbod om de projectieruimte te bekijken. Het is allemaal digitaal... niks geen grote projectoren en filmspoelen. Ja, een uitgeveegd nostalgisch schoolbordje met ‘Matinee’ en ‘Nacht’ erboven, waarop in het heel verre verleden de namen van te projecteren films hebben gestaan. En nu komen ook twee ouderwetse filmspoelen tevoorschijn.

Dus vlug een fotootje maken en dan... naar huis, wachten tot we weer mogen!

Tot een volgende keer en een high-five van Banjer.

Informatie/programma: www.vuecinemas.nl.
VUE Nederland, Geulenstraat 1, Purmerend,
telefoon 0299-436188.

Covid-19 in de Gors

Op 11 december werd ik ziek, waarna ik op 13 december hoorde dat ik Covid-19 onder de leden had.

Als alleenstaande had dat de consequentie dat ik mezelf moest redden en niemand binnen kon laten. De huisartspraktijk belde iedere dag en gaf mij adviezen, maar op 17 december moest ik toch opgenomen worden. Met het instappen van de ambulance wensten de burens mij buiten sterkte.

Daar lag ik dan, in het ziekenhuis met uitzicht op de Gorslaan en op het kantoor van Hoekstra en Van Eck, via welke firma ik mijn woning in Klein Where heb gekocht. Ik droomde ervan om weer zelf op de Gorslaan te kunnen rijden.

De kaarten en berichtjes stroomden via de app binnen. Op 24 december ontving ik een film met groeten van onder anderen veel buurtgenoten. Het laat zien dat je ook in deze tijd op afstand veel voor elkaar kan betekenen.

De GGD adviseerde een schoonmaakbedrijf dat mijn huis desinfecteerde. De Zorgcirkel ving me de laatste drie dagen op de herstelafdeling op. Via de gemeente kreeg ik ook van de Zorgcirkel acht weken huishoudelijke hulp. De behandeling en de verpleging waren professioneel en liefdevol en zorgden ervoor dat ik mij nooit onveilig heb gevoeld.

Ik ben blij weer thuis te zijn met mijn lieve burens om mij heen, maar als ik over de Gorslaan rijd en naar de afdeling kijk waar al die mensen nog liggen te vechten voor hun leven, houd ik het vooralsnog niet droog.

Hannie Eijk

Regenwaterprobleem in Klein Where

'Beste redactie,

Naar aanleiding van het artikel van Harry Rotgans in de krant van december 2020 wil ik graag een toelichting geven.

Mijn naam is Sanne en wij wonen met ons gezin sinds 2019 in fase 2 van Klein Where aan de kant van het dijkje. Toen wij ons huis kochten vonden we het geweldig dat er oog was voor vergroening, bomen, parkeerplaatsen met veel gras en een prachtige wadi om het regenwater in op te vangen. Het kon ons niet groen genoeg. Geweldig toch?

Ik las het mooie artikel van Harry Rotgans over de opvang van het regenwater. Op papier prachtig, maar helaas in de praktijk werkt het toch even wat anders. Er zit hier namelijk heel wat verborgen leed achter verscholen.

Om een lang verhaal kort te maken: De opvangcapaciteit van het regenwater aan de achterkant van de huizen is beperkt en niet voldoende om het regenwater richting de wadi te krijgen. Wat er nu gebeurt, is dat het regenwater van meerdere daken via onze uitbouw als een stortdouche in de achtertuin terecht komt. Met als gevolg schade aan de gevel en het zonnescherm, een rotte schutting, planten en weggeslagen aarde. Mijn achtertuin doet nu het werk van de wadi en dit is niet de bedoeling.

Ik ben niet de enige bewoner die hier last van heeft. Het betreft hier een heel groot probleem. Er zijn naar mijn mening te weinig en te kleine regenpijpen om het regenwater richting de wadi te krijgen. Ik zit met mijn handen in het haar en ben de wanhoop inmiddels nabij. Al maanden ben ik en nog vele andere bewoners van De

Wherelanden bezig om dit probleem opgelost te krijgen. De BAM geeft niet thuis en laat ons gedupeerd achter. Ik denk dat we uiteindelijk genoodzaakt zijn juridische hulp in te schakelen. De wadi is top aangelegd door de gemeente maar het ontwerp van de afvoer ernaar toe verdient geen schoonheidsprijs.

Groet,
Sanne Hulskramer'

In overleg met mevrouw Hulskramer vroegen we wethouder Harry Rotgans om een reactie. Die kwam prompt:

'Ik vind het jammer te zien dat deze zorgen leven. Heel fijn dat mevrouw Hulskramer dit met ons deelt. Ik lees uit haar brief niet of zij al contact met de gemeente heeft gehad. Het lijkt mij goed als de wijkmanager bij mevrouw Hulskramer (als zij dat wil) langs gaat om met haar hier het gesprek over aan te gaan en te onderzoeken welke acties nodig zijn. Ik heb Zohra (de nieuwe wijkmanager) gevraagd contact op te nemen.' Aldus geschiedde. De u van de voorpagina inmiddels

bekende wijkmanager bezocht haar en zag al direct dat haar klacht, en van anderen in de buurt, terecht was.

"Als leek zag ik meteen al dat het niet goed zat: te weinig en te smalle regenpijpen om al het water weg te krijgen. De bewoners zijn met name ook teleurgesteld dat de BAM zijn verantwoordelijkheid niet neemt. En dan is het logisch dat wij als gemeente de bewoners daarin ondersteunen. Op korte termijn gaat er een bouwinspecteur vanuit de gemeente heen om zijn bevindingen te doen.

In overleg met enkele bewoners is vanuit BAM de volgende stap het gesprek met een expert, die op 25 maart langskomt. Op basis daarvan bepalen ze de vervolgstappen."

Dan valt deze wijkkrant bij u in de bus. En we gaan er als redactie van uit dat het bepalen van die vervolgstappen daarna in daden wordt omgezet.

Mijn verhuizing naar Purmerend

Naar aanleiding van jullie leuke en informatieve wijkkrant leek het mij aardig een stukje te schrijven over iemand die Amsterdam nooit zou verlaten...

Sinds april woon ik in Purmerend, dus alweer bijna een jaar. Als je mij dit twee jaar geleden had gevraagd, had ik je uitgelachen! Toch namen wij het besluit, omdat je op een leeftijd komt dat een grote tuin en een pittoresk huis van 110 jaar oud je tegen gaat staan, en je eens rond gaat kijken welk huis bij je past. Zo zijn we terecht gekomen op het Bladmoshof in een prachtige woning aan het water, en het gekke is dat wij ons oude huis niet eens missen. Ik heb al vele wandelingen gemaakt en ben op verkenning geweest, en het eerste wat mij opviel was dat het overal zo schoon is en het groen uitstekend wordt onderhouden. Dit is echt een heel verschil met Amsterdam!

Het hofje is erg stil, maar ik ben er al aan gewend geraakt, en dat komt ook door de leuke burens/bewoners om ons heen. Ondanks de corona-ellende en alle beperkingen zijn er al leuke contacten gelegd.

Het prachtig geschoren en ruime grasveld is ook altijd erg stil en dat zal mede komen door de periode waar wij nu met zijn allen inzitten, maar wat zou het toch leuk zijn om daar muziek te spelen en samenkomsten te hebben.

Omdat ik in drie bands speel (voornamelijk blues), sta ik al te trappelen bij de gedachte om een leuk concert te geven met meerdere muzikanten, want volgens mij barst het van het talent in Purmerend.

Uiteraard moeten we afwachten hoe alles gaat verlopen, maar ik zou het leuk vinden iets te organiseren met jullie hulp.

Met vriendelijke groet van de Amsterdammer die nooit weg zou gaan....,

Alex Visser

Re(d)actie: wie meldt zich als medespeler?

Van de wijkwethouder

In de laatste wijkkrant van 2020 schreef ik over Klein Where, aan de noord-noord-oost rand van uw wijk. Ik schreef over de wadi's en dat ik aan dit verhaal een vervolg zou geven. Ik heb geworsteld met de inhoud van wat ik met u wil delen. Maar nu ben ik er uit. Ik schreef dat ik uw buurt een interessant en mooi

deel van de wijk vind. Er gebeurt veel, nog niet alle bouwwerkzaamheden zijn afgerond. Op dit moment werkt de aannemer hard aan het laatste deel. Terwijl in de eerder opgeleverde straten al sprake is van mensen die elkaar vinden. Ik vond het prachtig van de wijkmanager te horen dat er zelfs een heuse VvE in de wijk is. Een vereniging van eigenaren. Dat laat zien dat mensen elkaar vinden als het gaat om beheer en onderhoud van de gezamenlijke ruimten.

Ik wens uw buurt nog meer toe. Want alle nieuwe bewoners moeten natuurlijk even aan elkaar wennen. De cohesie, de binding, in de buurt moet nog groeien. De gemeente kan daar prima bij helpen. Niet voor niets heeft iedere wijk een wijkbudget. Dat geld kunnen bewoners onder meer inzetten voor de sociale binding. Ik denk dan aan een buurtbarbecue of andere activiteit die mensen bij elkaar brengt en met elkaar in gesprek brengt. Niet alleen de gemeente met het wijkbudget, ook Clup Welzijn kan iets voor uw buurt betekenen. Als u wilt weten wat precies, dan kunt u natuurlijk even bellen met Clup. Wie weet wat daaruit groeit.

In ieder geval zou ik vinden dat, zeker nu het nog heel druk in uw straten is door de bouw die ik al noemde, door afbouwbedrijven voor woningen die op het punt van oplevering staan en door bewoners die nog niet helemaal gewend zijn aan de manier van parkeren in uw straten, verdraagzaamheid en begrip belangrijk zijn. De busjes van afbouwbedrijven zijn er voor u. Eerder werkten zij in uw woning, nu in die van de burens. Zij zijn er maar tijdelijk. U bent blijvend dus zult met elkaar uw weg moeten vinden in samen leven. Daar hoort het parkeren van uw auto bij, de muziek in uw tuin op mooie dagen, het uitlaten van uw hond. Kortom, al die dingen die bij het dagelijks leven horen maar die soms ergernis op kunnen leveren. Ergernis die mensen kunnen voorkomen door met elkaar in gesprek te gaan.

Het lijkt nu of ik dit alleen schrijf voor Klein Where. Dat is niet helemaal zo. Natuurlijk wel omdat er in een nieuwe buurt nieuwe kansen voor prettig samenleven zijn. Ook weer niet omdat deze zaken ook gelden voor de andere delen van de Gors. Kortom, hoe fijn is het dat u iets heel moois van de buurt kunt maken, als u dat wilt met ondersteuning van de wijkmanager, de wijkbudgetten of Clup Welzijn.

Harry Rotgans, wijkwethouder

Nog meer boekenkastjes

In het laatste wijkkrantje staat een verhaal over een boekenkastje en stekkenkastje, maar in de Kraggeveenstraat 4 staat ook een boekenkastje.

Misschien staan er nog wel meer in de Gors!

Wel leuk dat het zo wat meer bekend wordt, super!

Nienke de Wit

Re(d)actie: Kent u in onze wijk nog meer plekken met zo'n boekenkastje? Geef ze aan ons door, dan nemen we ze allemaal in onze volgende wijkkrant op.

Ken je wijk

De foto in onze vorige wijkkrant was genomen achter Winkelcentrum Zwanebloem. We ontvingen veertien goede oplossingen. Na loting gaat de cadeaubon van vijftien euro naar Helen Busker. Van harte gefeliciteerd! Hier de nieuwe opgave. Stuur uw oplossing binnen twee weken naar onze redactie: wijkkrantgors@gmail.com. Vergeet niet uw naam en adres te vermelden.

COLOFON

De wijkkrant wordt gemaakt door en voor bewoners. Artikelen en foto's mogen worden overgenomen met bronvermelding.

E-mail redactie: wijkkrantgors@gmail.com.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten of niet te plaatsen.

Redactie: Bouwe Meijn.

Gedicht: Hennie Pen-Dijkema.

Column: Cecile Righart.

Wethouder: Harry Rotgans.

Foto's: Ron ter Schegget.

De volgende wijkkrant verschijnt op 6 mei.